

Saçlarında bahar kokusu

Tendürek Dağı oldukça ilginç bir dağdı. Yamacından zirvesine kadar ara ara kayalık bölgeler vardı. Bu kayalıklarda taşların bir çoğu yağmurdan, kardan ve diğer doğa şartlarından dolayı doğal olarak çukurlaşmış, kimileri de eski zamanlarda insanlar tarafından oyularak, geniş ve büyük bir kazan şekli verilmişti. Gerillalar bunlara “cirê avê” diyordu. Buradan hayvanlarını geçirmek zorunda kalan insanlar, böylece onların susuzluklarını giderme yoluna gitmiş ve bu yöntemi bulmuştu. Tendürek Dağı'nda su bulmak, korsanların cirit attığı bir denizdeki küçücük adada define; uçsuz bucaksız çöllerde su bulmaya benziyordu ve bunun mutluluğu tanımsızdı.

Savaşçılar uzun bir zamandır Şehit Reşit Noktası'ndaydı. Gün daha yeni yeni ağarıyor, güneş saklandığı yerden usulca yükseliyordu. Hava oldukça güzel, etraf sakindi. Cahide, Cihan ve Zemyan devriyeden dönüyordu. Konuşa konuşa yol alırken, bir yandan da mutfakta kullanmak için yolda buldukları çalı çırpıları topluyorlardı. Noktaya çok yakın kayalık bir bölgeye geldiklerinde çukur çukur olan kayalarda birikmiş yağmur suyu buldular. Kaya oluklarındaki bu sular gün ışığında billur gibi parlıyor, Zemyan'ın ruhunu okşayarak kendisine doğru çekiyordu. Noktaya vardıklarında Zemyan'ın aklı gördüğü yağmur suyundaydı hâlâ.

“Cihan?” dedi Zemyan, “su bulduk biliyorsun!”

“Bulduk, ama umarım aklına kötü şeyler gelmiyordur?”

“Yok hevala Cihan, niye kötü şeyler gelsin ki?” Gülümseyerek ekledi; “sadece güzel şeyler geliyor aklıma.”

Cihan kuşkuyla ona bakarak gülümsedi:

“Sanki ben seni bilmiyorum da!”

“Kim bilir aklına ne cinlikler geliyor?” dedi Cahide.

“Durun! Kimseye bir şey söylemeyin, elbiselerimizi yıkayalım.”

Cahide ile Cihan “Tamam!” dedi.

Cahide,¹ Cizre'nin Bedare Köyü'ndendi. 1992 yılında henüz on beş yaşındayken gerilla mücadelesine katılmıştı. Devletin okullarına gitmemiş, okuma yazmayı kendi kendisine öğrenmiş, zeki ve gelişmeye çok açık biriydi. Fedakâr ve emekçi yönleriyle arkadaşları onun tam bir Botan kadını olduğunu düşünüyordu. Dürüstlüğü ve arkadaşlarına bağlılığıyla onlara örnek olacak bir duruş sergiliyor, yaşam ve mücadele coşkusu, moralli katılımıyla bulunduğu her ortamda etkili oluyordu. Cihan², aslen Botanlıydı. Küçük yaşta ailesiyle birlikte Uludere'nin Hilal Köyü'nden Wan'a göç etmiş, 1991 yılında burada gerilla mücadelesine katılmıştı. PKK ile KDP ve YNK arasında yaşanan iç savaşa katılmış, oradan Zelê'ye geçmiş ve sonraki görevlendirmesi Serhat'a olmuştu. Zemyan ise Zilanlıydı. Wan'ın Erciş ilçesinin Hesenevdal Köyü'ndendi. 1991 yılında ortaokul son sınıf öğrencisi iken yüzünü dağlara dönmüş, kendisini savaş pratiğinde oldukça yetkinleştirmişti.

Üçü de haftalardır banyo yapamamış ve elbiselerini yıkayamamıştı. Şimdi buldukları bu su, Xizir gibi yetişmişti imdadına. Hemen hemen her gün etkili ve büyük eylemler yapmışlardı ve bu nedenle askerler Tendürek Dağı ve çevresinde yoğun olarak operasyonlar yapıyordu. Noktada ya da yakınlarında, güvenlik nedeniyle sabah saat ona kadar kimse ateş yakmıyor, banyo yapmıyordu. Bu kesinlikle yasaktı.

Zemyan gidip elbiselerini yıkamak için uygun bir yer buldu. Nöbet yerinin biraz aşağısındaki ve erkek gerillaların kaldığı yerin sol tarafındaki kayalıklar arasındaki kanal, buna en uygun olan yerdi. Tenekelerini alıp üçü birden suyu oraya taşıdı. Su taşımakla bitmiyordu. Tam on teneke su getirdiler. Baktılar ki naylonlara ve tenekelere boşaltıkları su bir türlü bitmiyor, geri

1 Edibe Akseven

2 Safiye Benek

kalanı hamur yapmak için kullansınlar diye mutfaktaki nöbetçilere verdiler. O gün mutfakta Kürdistan³ ile Rugeş görevliydi. Sonbahar olmasına rağmen yağmur arada bir yağıyordu. Bu nedenle su bulmak hep sorundu. Kürdistan hemen hamur yoğurup ekmek pişirmek için hazırlıklarını yapmaya başladı. Rugeş de ona yardım ediyordu.

Hava daha yeni yeni aydınlanmıştı. Dingin ve masmavi gökyüzü, bakınca insanın içine tarif edilemez bir mutluluk hissi akıtıyordu. Saatin on olmasına daha çok vardı. Ancak sarışın ve açık tenli, aynı zamanda çok hareketli ve çevik olan, arkadaşları arasında “dikkafalı”lığıyla nam salan Zemyan bekleyemiyordu. Ateş yakmakta ustaydı hem. Devriyeden gelirken etrafta topladıkları incecik çalı çırpıları alelacele üstüste dizerek dumansız bir ateş yaktı. Su çarçabuk ısındı. Her üçü de önce çoraplarını, sonra ayaklarını yavaş yavaş yıkadı. Zaman çoktu ve oyalanıyorlardı. Sonbahar güneşi tam tepede en kızgın ve yakıcı haliyle onlara yardım etmek için tüm gücüyle çabalıyordu adeta. Yeleklerini de yıkadılar. Her bir parça elbisesini yıkayıp o kuruyunca başka bir parçaya geçiyorlardı.

“Hevala Cihan, bir şey kalmadı. Gömleğimi ve şalvarımı da yıkayacağım” dedi Zemyan, “nasılsa su çok!”

Kefiyesini kendisine sararak, gömleğini ve şalvarını da yıkadı. Böylece üç kadın savaşçı bütün giysilerini yıkadı. On dakika sonra, bütün kıyafetleri tam olarak kurumamışsa da giyilebilecek haldeydi.

“Hadi saçlarımızı da yıkayalım” dedi Zemyan Cihan'a. Onun dizlerine uzanan upuzun saçlarını düşünen Cihan irkildi:

“Sakin saçlarını açma heval. Başımıza bela olacaksın.”

“Korkma, çarçabuk yıkarız.”

“Ya bir şey olursa, bu saçlarla nereye kaçacaksın?” diye sordu Cahide.

“Ne olacak hevala Cahide? Bir şey olmaz, korkma!”

“Ben önce saçlarımı yıkayıp biraz bekleyeceğim, bir şey olmazsa da, vücudumu yıkarım” dedi Cihan.

Cihan'ın bunu söylemesiyle, Zemyan'ın kalbi “küt küt küt” çarpmaya başladı. Öyle ki, yüreği göğüs kafesine sığmıyor, yerinden çıkarak uçup gitmek istiyordu. Sanki on kişi birden ona; “sakın böyle bir çılgınlık yapmaya kalkışmayın” diyordu. Zemyan tuhaflaştı birden. Karnına korkunç bir sancı saplandı. İçine o gün kötü bir şeyler olacağına dair bir his doğdu. Hissettiklerini arkadaşlarına söylemek istemedi. Aklına evdeyken Marifet Nene'nin söyledikleri geldi; kötü rüyalar gördüğü vakit, nenesi ona “kimseye anlatma ki, çıkmassın” diyordu. O yüzden Zemyan, hissettiklerini içinde tutarsa bir şey olmayacağını düşünerek arkadaşlarına hiç bir şey söylemedi.

Yukardaki nöbet yerinde kadın gerillalar nöbetteydi. Şaşkınlıkla arkadaşlarına bakıyor, kendi aralarında konuşuyorlardı. Bir süre yukardan merakla onları izledikten sonra, aşağı doğru seslendiler:

“Heval, siz çıldırdınız mı? Banyo yapmak yasak!”

Aşağıdakiler onları duymazlıktan geldi. Banyo yaptıkları kayalıkların biraz ilerisi küçük bir düzlük, onun ilerisi de erkek gerillaların kaldığı kayalık bir yerdi. Kayalıklar orayı çok iyi bilen insanların bile içinde kaybolabileceği büyük ve derin labirentler ve kanallar şeklindeydi. Kadın nöbetçilerin bulunduğu nokta ise dağın en stratejik tepesiydi. Tendürek'in o kadar yüksek bir yerindeydiler ki, ordan Ağrı Dağı ta eteğine kadar gözetlenebiliyordu. Zemyan'ın Bisivingi de tepede, nöbetçi kadın gerillalardaydı.

“Cihan, saçlarımın suyu akıp vücuduma değmezse, benim sabrım gelmez” dedi Zemyan.

“Sabırsız! Yıkama o zaman saçlarını. Vücudunu yıka, saçların kalsın. Onları da sonra yıkarsın, yoksa başımız belaya girecek.”

“Saçımdan ayak tırnaklarıma kadar yıkanmazsam, asla rahat etmem, sabrım da gelmez.”

Önce Cihan kıvrır kıvrır toplanıp omuzlarına gelen güneş yanığı kumral saçlarından başlayarak tüm vücudunu yıkadı. Ardından Cahide, önce beline uzanan kahverengi ve sanki fönlenmiş gibi dümdüz olan saçlarını ve ayaklarını yıkadıktan sonra, çok temkinli bir şekilde banyo yaptı. Sıra Zemyan'a gelmişti. İç sesi her ne kadar “sakın yıkanma” diyorsa da, içinde bastıramadığı banyo yapma isteği durmadan “haydi yıkan!” diye dürtüyordu onu. En sonunda Zemyan “ne olursa olsun!” diyerek kendisine sardığı kefiyeyi çözdü ve aceleyle yıkayıp güneşlik kayaya serdi. Kayalıklar içinde banyo yapacağı taş kanalın içine oturdu. Dizlerine uzanan upuzun saçlarını usulca açtı ve parmaklarıyla güzelce ikiye ayırdı. Sıcak suyu özenle alıp yavaşça saçlarından aşağı döktü. Suyun vücuduna değerek akıp gitmesi onu çocukluğuna götürdü: Küçükken banyo leğeninde yıkanmayı hiç sevmiyor, her seferinde kafasına bir tas yiyordu. Buna karşın, her banyo sonrası kendisini kuş kadar hafiflemiş hissediyor, mutlu ve huzurlu oluyordu. Sonradan okumuştı, suyun vücudunu temizlemekle kalmayıp insandaki negatif enerjiyi de aldığını. Ondan sonra her bulduğu fırsatta yıkanıp arınıyordu. Saçlarını, derisine masaj yaparak özenle köpürttü. Saç uçlarını dizlerinin üzerinde güzelce sabunladı. Tepede kadın arkadaşlarının sesini duyuyordu:

“Heval, gidin arkadaşlara bir şeyler söyleyin, ne yapıyor bunlar? Çıldırılmışlar mı?”

Zemyan, duyduklarını hiç umursamadı. Saçlarını sabunlayıp köpürtmeye devam etti, hem de tadını çıkara çıkara. Rengi güneşte daha da açılmış sarışın saçlarını bol suyla iyice duruladıktan sonra, tekrar ikiye ayırdı ve her iki tutam saçı iyice bükerek başının tepesinde bir bant gibi birbirine sımsıkı bağladı. Böylece vücudunu rahatça yıkayabilecekti. Yanında duran küçük telis çay şekeri torbasını sabunlayıp bolca köpürttükten sonra, tüm vücudunu güzelce lifledi. Bol suyla durulanıp yeniden telis torbayla sabunlandı. İkinci kez sabunlanmaya başlamasıyla, başını kaldırıp göğे bakması bir oldu. Helikopter sesi duyuyordu. Kalbi ökseye tutulmuş bir serçe kuşu gibi hızla atmaya başladı. Zemyan başına mutlaka bir şey geleceğini biliyordu, bu içine doğmuştu, fakat günün bu saatinde bir helikopter de beklemiyordu doğrusu. İçindeki sese uymamış ve banyo yapma isteğiyle başedememişti.

“Hah! Şimdi hapi yuttun işte!” dedi kendi kendine.

Gerillalar, hepsi panik halde mevzi tutmaya koştu. Helikopterdeki askerler orda onların olduğunu bilmediğinden, Zemyan'ın banyo yaptığı kayalıklarla, erkek gerillaların bulunduğu kayalıkların arasındaki küçücük düzlüğe indirme yapmak istiyordu. Gerillaların daha aşağıda olduğunu düşündükleri için, oraya inip yukardan onlara saldırmayı planlıyorlardı. Noktanın içine geldiklerini bilmeden, onlara doğru yaklaşıyorlardı. Komutan Kıvırcık Hesên bağırdı:

“Ka Zemyan? Ka Kürdistan?”⁴

Kürdistan o gün mutfak görevindeydi. Helikopterin sesini duyar duymaz hızla tepeye koşmuş, Bikisisi “Xezal”ı öperek, hızla demir kuşa doğrultmuştu.

“Ez lê wirim!”⁵ diye nöbet yerinden bağırdı Kürdistan.

“Ka Zemyan?”

“Nizanim!”⁶

Gerillada “Zagrosların öncü komutanı” olarak ün salan Kıvırcık Hesên,⁷ deli-dolu, çılgın bir komutandı. Mardin-Midyatlıydı. Kısa boylu, ince yapılı ve kıvrır kıvrır saçları vardı. Hardal sarısı

4 Zemyan nerede? Kürdistan nerede?

5 ben burdayım

6 Bilmiyorum

7 Mehmet Diyar Arık

Zagros Üniforması giyinmiş, beline basmadan; sarı, lacivert, açık mavi renklerde küçük çiçek desenli bir şutik bağlamıştı. Gündüzün ortasında eylem yapıyor, Türk askerleri de ondan “deli bir komutanları var” diye bahsediyordu. O, orda olduğu sürece saldırmayı kolay kolay göze alamıyorlardı. Komutan Kıvırcık Heslen kayalıkların arasında bir süre Zemyan'ı aradıysa da bulamadı. Zemyan Bisivingci olduğu için şimdiye kadar çoktan tepede yerini alması gerekiyordu, ama hiç bir yerde yoktu. Neyse ki, grupta diğer kadın gerillalar Bisiving kullanabiliyordu. Kıvırcık Heslen onu bulamayınca tekrar bağırdı:

“Ka Cahide? Ka Cihan?”

Cahide ile Cihan, ismini duyar duymaz hızla elbiselerine koşup o hengamede ters-doğru demeden, aceleyle koca koca kayaların arasında giyindi ve tepeye doğru koşup mevzilendi. Zemyan olduğu yerde put gibi duruyordu. Ne kalkıyor ne de kıpırdıyordu. Olanlara hiç bir anlam vermeden donmuş kalmıştı.

Kürdistan, tepeden helikoptere vurmaya başladı. Helikopter hiç beklemediği bu saldırı karşısında inmekten vazgeçerek hızlı bir manevra yaptı ve biraz uzaklaştı. Biraz uzaklaşınca, aşağıdaki kayalıklarda olan erkek gerillalar tepeye doğru koşmaya başladı. Öyle bir yerdeydiler ki, görünmeden tepeye gitmek için Zemyan'ın olduğu yerden geçmeleri gerekiyordu. Zemyan'ın az önce orda banyo yaptığını nereden bilsinlerdi? Kayalardan hızla atlamaya başladılar. Atlayan Zemyan'ı görüyor ve “wiyy! Hevala Zemyan?” dedikten sonra, tepedeki mevziye doğru koşarak mevzileniyordu. Zemyan, olduğu yerde utanç içinde kıpırdamadan bir put gibi durmaya devam ediyordu. “Tanrım!” diyordu, “Tanrım bu utançla nasıl yaşayacağım? Banyo ha! Al sana banyo!”

Mevziye son koşan Komutan Kıvırcık Heslen oldu. Zemyan'ı o halde görünce ister istemez durdu ve gözlerine inanamayarak sordu:

“Hevala Zemyan, tû yi?”⁸

Zemyan, yer yer genişleyip yer yer daralan labirent şeklindeki taş kanalın içinde küçücük olmuştu. Komutan Kıvırcık Heslen, üzerindeki bordo kefiyeyi çıkararak Zemyan'ın üzerine attı:

“Kalk giyin heval!”

O arada helikopter, askerlerin onları görebileceği başka bir alana indirme yaparak havalandı. Birden bire çatışma başladı. Silah sesleri birbirine karıştı. Karşılıklı mermi yağmuru arasında Zemyan nasıl giyinecekti? Orada, orta yerde öylece kaldı. Yanında ne silahı vardı, ne de kendisini koruyabileceği başka bir şey. Silahı tepedeki nöbet yerindeydi ve şimdi onu arkadaşlarının gördüğü yetmiyormuş gibi, bir de Türk askerleri görüyordu. Çatışma arasında kalmış bir gerillaydı ve bütün kurşunlar üstüne yağsa, asla “ax!” demeyecekti...

“Zemyan, zu derkewe!”⁹ diye bağırdı Komutan Kıvırcık Heslen.

Zemyan kafasını kaldırır kaldırmaz, bütün mermiler ona doğru gelmeye başladı. Kalksa askerler, otursa mevzideki arkadaşları görüyordu. Zemyan şimdi ne yapsındı? “Yukarı tükürse bıyık, aşağı tükürse sakal...” Küçücük kanalın içinde an be an ölüyordu. Arkadaşları bütün gücüyle Zemyan'ı korumaya aldı. Bu artık bir onur meselesi olmuştu. Askerlerin komutanı durmadan telsizden tekmil veriyordu:

“Banyo yapan kadını sağ getirin!”

“Rabe!”¹⁰ diye bağırdı Komutan Kıvırcık Heslen yukardaki mevziden.

Zemyan mahcuptu. Tam tersi yöne bakarak cevap verdi:

“Nasıl kalkayım heval? Düşman beni görür.”

8 Zemyan arkadaş, sen misin?

9 çabuk çık!

10 Kalk!

Sesi öyle cılız, öyle güvensizdi ki.

“Tamam. Öylece kal! Bir arkadaş göndereceğiz.”

Komutan Kıvırcık Hesên, grubun içindeki genç gerillalardan Mahsun'u onun yanına gönderdi. Mahsun, daha on beş yaşındaydı. Askerler, şimdi de tüm namlularını ona yöneltmişti. Genç savaşçı, kurşun yağmuru altında Zemyan'ın olduğu yere doğru ilerlemeye çalışıyordu. Zemyan ona bir şey olacak diye ölüp ölüp diriliyordu. Yoldaşı kendisi yüzünden şehit düşse, bunun altından nasıl kalkacaktı? Bir değirmen taşı ağırlığındaki bu günahı, ömrü boyunca boynunda nasıl taşıyacaktı? Bunu kaldıramayacağını düşünürken, Mahsun onun kurusun diye kayalıklara serdiği elbiselerini tek tek toplayıp getirmişti bile. Zemyan'ı kefiyesiyle iyice örterek kayalıkların içine doğru çekti. Zemyan giyindi ve orada kaldı. Arkadaşlarının yanına gidemiyordu. Üstelik bütün elbiselerine kurşun değmiş, tüm giysileri delik deşik olmuştu. Mahsun onu elinden tuttu. Kurşun yağmuru altında adım adım ilerleyerek arkadaşlarının olduğu mevziye gittiler. Saçları hâlâ kafasının üstünde bağladığı gibi duruyordu. Ona kim baksa gülmekten kırıldığı için, Zemyan kefiyesini çıkarıp başına sardı ve o anda saçlarının mis gibi sabun koktuğunu duyumsadı. Kokuyla birlikte kalbi yeniden “güm güm güm” diye atmaya başladı. Şutliğini açıp yeniden düzeltti ve güzelce bağladı. Acaba arkadaşları ona nasıl bir tepki verecek, hangi cezayla cezalandıracaktı?

Çok uzun süren çatışma sonunda hiç kayıp vermeden bitti. Orayı hemen terketmeleri gerekiyordu. Hazırlıklarını yapıp yola çıktılar. Zemyan Manga Komutanı olduğu halde kendi mangasıyla yürümüyor, geriden geliyordu.

Komutan Kıvırcık Hesên talimat verdi:

“Komutanlar mangasıyla yürüsün!”

Zemyan duymamış gibi yapıp başını öne doğru eğdi. Mola verildiği zaman da gruptan epeyce uzağa oturdu ve ne kimseyle konuştu ne de bir şey yedi. Yer yarılrsa da yerin dibine girse daha iyiydi onun için. Herkes onu konuşuyor, taklidini yapıyor, gerillalar gülmekten kırılıyordu.

“Dina heram!”¹¹ Bari o upuzun saçlarını açıp saçlarıyla kendini saklasaydın. O zaman kimse görmezdi seni, dina heram!” dedi Çêl u Penç Deqqe Felat kakhahalar içinde.

“Seni bu kadar cesaretsiz bilmiyordum! İnsan kalkar, bir taşın arkasına gider” dedi Rênas.

“O halde nereye gitsin heval, delirdin? Öyle kolay mı?” Bu sefer konuşan Cesur'du.

Zemyan hiç birine de cevap vermedi.

Günlerdir hiç kimseyle bir kelime bile konuşmamıştı. Utançtan ölüyordu. “Ölseym de bunları duymasaydım” diyerek iyice içine kapanıyor, kimsenin yüzüne bakamıyordu. “Keşke düşman beni vursaydı da bizimkiler beni görmeseydi” diyordu kendi kendine. Kendisini bitmiş ve rezil olmuş hissediyordu.

Molada Komutan Merkezi Dijwar sordu:

“Ka Zemyan? Yoksa ona bir şey mi dediniz? Perişan ederim sizi valla!”

Sesini yükselterek Zemyan'a duyurmaya çalışıyor, utanma duygusunu yensin istiyordu. Fakat Zemyan hiç oralı olmuyor, uzak durmaya, kimseyle konuşmamaya devam ediyordu.

“Arkadaş utanma moduna girmiş” diye güldü Komutan Kıvırcık Hesên.

En sonunda Zemyan bütün cesaretini toplayarak Merkezi Dijwar'ın yanına geldi.

“İyi misin hevala Zemyan?”

Zemyan cevap vermedi. Başı önünde, yüzü alev alev yanıyor ve sadece ağlamak istiyordu.

“Diya min, xwüşka min, ez qurban; şerm meke.”¹²

Zemyan kıpkırmızı kesilmişti.

11 Deli haram!

12 Anacığım, bacım, kurban olurum, utanma bizden

“Em hemu xwuşk u birayê hewin. Qe tişt nabe. Dî be ku li dewsea te ez bûma.”¹³

Arkadaşları bir hafta boyunca esprileriyle Zemyan'ı “gêj”¹⁴ etti. Zemyan, sesini çıkarmadan onları dinliyor, her seferinde kızarıp bozariyor ve bazen de elinde olmadan onların kahkahalarına katılıyordu.

Merkezi Dijwar'ın Tendürek Dağı'na gelişinin ilk haftasıydı. Türk devleti, O'nun Tendürek Dağı'na geldiği istihbaratını almış, aslında operasyon ona yönelik yapılmıştı. Ancak arkadaşları sonradan bu operasyondan bahsettiklerinde her defasında “Operasyona Zemyan”¹⁵ diyordu espriyle.

Bir kaç gün sonra arkadaşları şakadan toplantı yapıp Zemyan'ın banyosunu gündem yaptı. Her söz alan onu eleştiriyor ve kendisine bir ceza verilmesi gerektiğini söylüyordu. Bunları duymak Zemyan'ın o kadar ağrına gitti ki...

Tendürek Dağı'nda iç içe geçmiş kayalıklardaki büyük bir kayanın arkasına giderek, çantasını usulca açtı. Çantasından küçük makasını bulup çıkardı. Çakısıyla makası iyice bileledikten sonra, saçlarını özenle açtı. Upuzun saçlarını son bir kez tarayıp kokladı. Mis gibi bahar kokuyordu. Saçlarından ince bir tutam alarak makası attı. Gözlerinden sicim gibi gözyaşı akıyordu. Son tutam saçı da kestiken sonra, dizlerinin üzerine uzattığı kesik saçları ucundan bağlayıp güzelce ördü ve örüğü küçük bir poşete koyarak çantasına yerleştirdi. Küt kesilmiş saçlarıyla arkadaşlarının yanına döndüğünde hepsi şaşkınlıktan donmuş bir halde ona bakıyordu.

“Neden yaptın bunu hevala Zemyan?” diye sordu Kürdistan.

“Şakaydı, inanki şakaydı” dedi Çêl u Penç Deqqe Felat üzüntüyle.

Zemyan gülümsedi. Kendi cezasını kendisi vermiş, gözlerini kırpmadan saçlarını kendisi kesmişti.

13 Hepimiz birbirimizin kardeşiyiz. Hiç bir şey olmaz. Senin yerinde ben de olabilirdim

14 sersem

15 Zemyan Operasyonu